

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 4 ROČNÍK 2008/2009

Co mají umět?

Přesto, že prožíváme svátky klidu a míru, rozhořela se na webových stránkách České školy nelítostná bitva. Co by měl žák umět, co by se měl ve škole naučit? Ani Paridovo jablko sváru nebylo tak horké, aby létalo z dlaně do dlaně, a ne a ne se zastavit. Diskuse s 263 příspěvků vypovídá o tom, že pro čtenáře a autory České školy je to velmi zásadní a opomíjené téma. Popravdě řečeno diskutujícími jsou především matematicky vzdělaní a tím zatížení učitelé, kteří již dlouho troubí na poplach, protože matematické schopnosti našich dětí zřejmě upadají. Přiznám se, že jsem matematice odpustil všechna příkoří, kterých se na mne dopustila, až tehdy, když jsem pochopil, že se matematiku neučíme proto, abychom uměli počítat, ale především proto, abychom se naučili správně myslet. I proto jsem toho názoru, že všechny předměty, které ve škole učíme, mají stejný cíl a tím jsou si rovnocenné. Je dobré klást důraz na to, co se žákům bude v životě bezprostředně hodit, ale není určitě na škodu učit i věci, které člověk v životě nepoužije. Kolik z nás čerpá ve svém životě

třeba jen z dojmů a pocitů, které mu školní život přinesl. Nevím, co budou naši žáci umět, ale přál bych si nejen pro tento nový rok, aby uměli kriticky přemýšlet a nenechali se v životě opíjet rohlikem. Aby se po celý svůj život učili novým věcem. Ne proto, že to potřebují, ale proto, že to mají rádi. Přeji si, aby se dobře a rychle rozhodovali a nebáli se nést následky svých rozhodnutí. Aby uměli milovat a nenechali se šířat záští. Aby uměli spokojeně žít nejen pro sebe, ale i pro druhé. Nemohu však netoužit po tom, aby všichni naši žáci nemuseli listovat encyklopediemi, až budou chtít zjistit, jak vypadá obdélník, nebo dokonce jehlan.

Jiří Honza

Jak to dělali?

Vážený pane učiteli, tento dopis je mým úkolem z českého jazyka (slohu). Měli jsme každému učiteli z druhého stupně napsat dopis. Vylosoval jsem si právě Vás a jsem za to rád.

Původně jsem Vám chtěl přispět do redakce článkem o skautské akci, která se ale kvůli malému zájmu nekonala, a tak se Vám chci tak trochu pochlubit. Víte jistě, jak

jsme teď v dějepise probírali nejstarší druhy člověka a jejich způsoby života. Zaujalo mne, jak si pravěcí lidé vyráběli z jemné hlíny první nádoby. Mám teď rozečtenou knihu Robinson Crusoe a v ní si Robinson vypaloval hrnce z jílu. Rozhodl jsem se, že to zkusím také. Od potoka jsem si přinesl jíl a chtěl si vypálit misku. Když jsem chtěl hlínu propracovat, naskytl se první problém. Hlína byla moc řídká, asi jako řídká sádra. Jenže, co s tím? Z téhle hlíny misku nevytvaruji! Slil jsem vodu, ale to nepomohlo. Hlína byla pořád řídká jako pasta na zuby. Zeptal jsem se taťky, jak přinutit jíl, aby zhoustl. Možná bys mohl zabalit hlínu do hadru a pověsit, jako když se dělá tvaroh. Hlína tak musí viset dlouho a visí ještě v tento okamžik. Ano, je to tak. V tomto dopise se finále mého nápadu nedočkáte. Pokud se však zdaří a já vypálím misku pravěkým způsobem, přinesu Vám ji ukázat nebo Vám napíšu další dopis. Rád si kvůli Vám prodloužím slohovou práci.

Doufám, že se Vám tento dopis líbil a že jste podpůrcem mého projektu.

*Jan Šmejkal
(redakčně kráceno)*

S čerty nejsou žerty

Určitě si všichni vzpomínáte na 5. prosinec, kdy chodí Mikuláš s andělem a bandou nezbedných čertů. Některé děti se bojí a pláčou, jiné se smějí a dělají legrácky. Každý to zřejmě vidíme jinak. Mně, jakožto žákyni osmé třídy, to přijde jako milé zpestření zimních dnů a šíření radosti všude kolem. A jen pro porovnání jsem se zeptala žákyně druhé třídy, jak to vidí ona.

Vraťme se tedy zpět v čase, jak to na prvním stupni vypadalo?

Byl tam celkem chaos. Ostatní dělali srandičky, a dokonce se s čerty fotili. Zato ve třídě se všichni drželi lavic, smáli se a čekali, koho si pekelníci vezmou s sebou.

A ty ses nebála?

Ne, vůbec. Ba naopak, všichni jsme se dobře bavili. Nejlepší bylo, když se všichni hříšníci drželi křečovitě lavic a čerti je odnášeli na chodbu a potom hned do pytlů.

A jak jste je očekávali?

Chtěli jsme nastražit pastičky, zhasnout, ale našťastí z toho sešlo. Poté jsme čekali nad schody na jejich druhou návštěvu, a i když podruhé nepřišli, všeobecná radost tam s námi zůstala až do konce dne.

Jaký máš z toho celého pocit?

Celé se mi to moc líbilo a moc se těším na příští rok. Všichni se skvěle bavili.

Tak to jsou zážitky žákyně druhé třídy. Myslím si, že se naše názory liší a zároveň shodují. A jaké to bude příští rok? To se ještě uvidí!

Lenka a Lucie Dražilovy

Mikuláš a jeho věrní © foto Barbora Voráčková

Vánoční dílna

Dne 4. prosince 2008 proběhla v sále kulturního domu Chotoviny Vánoční dílna.

Vše začalo kolem 17. hodiny, kdy na úvod zazpíval školní dětský pěvecký sbor pod taktovkou paní učitelky Honzové.

Jakmile děti dozpívaly, vyrazili návštěvníci ke stolům, na kterých si mohli vyrobit všechny možné vánoční ozdoby a dekorace. Stoly s Mexickými ozdobami, zdobením všemožného cukroví a perníčků, které si mohli děti i dospělí nazdobit a byly tak dobré, že se jen málokdy dostaly domů. Stoly s ozdobami z korálků, s tradičními ozdobami z vizovického těsta, sněhulácci v prostoru i na papíře, molitanoví kapřiči, ozdoby z vosku, papíru a mnoho dalšího. Největší frmol zažívali opět u Krejčů s adventními svícny. Zajímavostí byla jistě také výroba keramiky a hrnčířský kruh.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem pořadatelům a hlavně rodičům a všem příznivcům naší školy, kteří svým uměním přispěli k zajímavému průběhu další Vánoční dílny, protože se jim jako každý rok velmi povedla. Dík patří i pěveckému sboru, který nám ukázal, že nezpívá jen tak, ale s určitým prožitkem, a samozřejmě i klukům u pokladny, kteří svým přirozeným šarmem vítali všechny příchozí.

Těšíme se na další!

Lenka Zelená

Čtete s námi

Konečně tu máme Vánoce, svátky klidu a míru, ale předvánoční šílenství postihne snad každého z nás.

Je tedy na místě vymezit si chvíli času jen pro sebe. A samozřejmě to bude lepší s šálkem čaje a nějakou dobrou knihou.

Tentokrát nechám výběr zcela na Vás. Vybírejte třeba podle obsahu. Já, když si jdu knihu koupit, raději ji hned otevřu někde uprostřed, abych zjistila, jestli má vůbec cenu ji mít doma. No a po tomto pečlivém výběru už Vám jen zbývá otevřít doma tu správnou. V tuto dobu si asi nikdo nechce číst o příšeře z Loch Ness.

Lepší jsou vyprávění o lidech nebo úplně obyčejné klasické pohádky. Možná se Vám to bude zdát dětinské, ale někdy je to lepší než dvě tabulky čokolády.

A to je už ode mne pro tento rok vše. Přeji Vám nádherné zážitky s knížkou po celý nastávající rok a spoustu šťastných chvil strávených s Vašimi blízkými.

Lenka Dražilová

Střípky ze Salzburgu

Přicházíme do parku u zámku Mirabel. Je krásný i v zimě a před námi se otevírá zahrada plná zajímavých soch.

Mozartova tvář nás provázela na každém kroku. Všude na nás dýchala vánoční atmosféra. Světla a vánoční trhy provoněné Glühwein, punčem a medovinou. Uličky plné vánoční výzdoby se podobaly jak vejce vejci. Člověk by se snadno ztratil.

Na pevnost zubačkou, nebo pěšky? Musím pěšky, kolegyně se bojí. Krásné sloupy sahající skoro až k nebesům. Krása!

Na záchodech byl dostatek toaletního papíru. Martin prospal cestu tam i zpátky.

Bafla na nás živá socha. Záchody myli po každém použití.

Všude voněly pečené kaštiny. Jedli jsme zelené „párky“. Brathwurst je fajn.

V zubačce jsem měl pocit, že padám. Martin málem ztracen. Všude se linula libá vůně alkoholu, až se z toho hlava motala.

Krásné místo posledního odpočinku. Všude krásná příroda, květiny, sochy, vzduch.

Hudba na náměstí zpřijemňuje nakupování a vytváří vánoční atmosféru. Na všech náměstích, v pevnosti, všude kolem nás stánky plné věcí, které pohladí na duši, ale i v žaludku. Krásné kostely, které jsou méně zdobné než naše baroko, přesto jsou rafinovaně krásné.

Tento výlet nás mile překvapil. Děkujeme.

účastníci zájezdu

Vánoční koledování

Dne 16. prosince 2008 se od 17,00 hodin konal vánoční koncert našeho školního dětského pěveckého sboru. Nejkrásnější prostředí nám opět nabídl pan farář Jan Kuník v kostele sv. Petra a Pavla v Chotovinách. Tento koncert již po dvanácté uspořádala Základní a Mateřská škola v Chotovinách, a proto vystoupení zahájil flétnový soubor Píšťalka, který cvičí paní učitelka Jana Zrzavecká.

Hned, jak děti dohrály a dozpívaly, nastoupil pěvecký sbor. Zazpíval známé koledy a vánoční písně. Nechyběly ani

Shöner Salzburg © foto Jiří Honza

nestárnoucí vánoční hity Nesem Vám noviny, U Betléma dnes Maria, Stojí vrba košatá, Lulajze Jezu. Některé z nich přirostly členům sboru už během zkoušení k srdci. Bylo to opravdu krásné. Náš zpěv se rozléhal pod klenbou kostela a mně chvílemi přestávala být zima. To mne hřála radost ze zpívání. Znáte tu husí kůži a mráz po zádech, když se to povede a vy se přistihnete, že víc posloucháte, než zpíváte. Skončili jsme společnou písní Narodil se Kristus Pán. Snad se na nás Ježíšek nezlobil, když bylo ještě trochu brzy, ale řekněte, kdy se takhle ještě sejdeme, abychom si společně krásně zazpívali?

Rozhodně to pro mne byla veliká zkušenost, protože jsem v kostele ještě nikdy nezpívala.

Přeji všem, aby jim v duších ještě dlouho hrály tyto písně a také úspěšný a šťastný nový rok 2009.

Lenka Zelená

Zpívání u stromečku

Poslední den školy v pátek 19. prosince jsme se v 18,00 hodin sešli u obecního vánočního stromečku. I přes velkou zimu přišlo dost lidí, aby si poslechlo poslední letošní zpívání našeho školního pěveckého sboru.

Na úvod pronesl pár slov P. Jan Kuník. Z jeho slov bychom si měli uvědomit, co vlastně Vánoce jsou, proč jsou. Poté jsme začali zpívat. Byl to krásný vrchol našeho

půlročního snažení...

Zpívaly se všechny možné koledy a vánoční písně, ale nezpívali jsme jen my, ale i lidé, kteří se na nás přišli podívat. Nakonec jsme si vzájemně popřáli vše hezké jak k Vánocům, tak i do nového roku 2009. Promrzlé až na kost nás hřálo vědomí, co jsme dokázali a že to nebylo zpívání jen tak do větru. Šťastný nový rok!

Lenka Zelená

Vyšetřujeme a válčíme

Nebo snad chytáme bandity? Dneska děláme všechno najednou. Spolu se dvěma divadelními herci jsme se vydali napříč dějinami divadla 20. století. Jak to vlastně celé začalo. Při třetí vyučovací hodině se celý druhý stupeň odebral do kulturáku. Vše proběhlo v klidu. I v šatně to probíhalo dobře! Počáteční příjemný zvuk kytary uvedl všechny do pozornosti. Jako první se nám představilo známé duo Voskovec a Werich s humorem 20. let. I když je to už skoro 100 let, smáli se všichni. Pak jsme spolu s Karlem Čapkem válčili s mlouky. Nemohli jsme minout Suchého se Šlitem a nakoukli jsme do Semaforu. Husa, ta tam také byla. Ovšem ne na pekáči, jak by si určitě někdo přál. Ta naše byla na provázku a byla z Brna. Eržika v podání Terezy zamotala Nikolovi notně hlavu a my, co na to koukali, musíme uznat, že byla víc než půvabná. Jako poslední se nám představilo divadlo nejznámějšího Čecha – geniálního Járy Cimrmana. Vyšetřovala se ztráta třídní knihy. S vážným výrazem ve tváři jsme hleděli do očí učitelů, ze kterého šel chvílemi i strach. Naštěstí se vše vyřešilo a my se mohli v klidu vrátit do školy. Neříkám zpátky k učení, protože i při představení jsme se toho mnoho naučili.

Mně se představení velice líbilo. To geniální spojení mluveného slova, zpěvu, tance a inteligentního humoru mne naprosto vtáhlo do děje jednotlivých výstupů a nutilo mne nejen se smát, ale také přemýšlet o tom, co vidím a slyším.

Barbora Voráčková

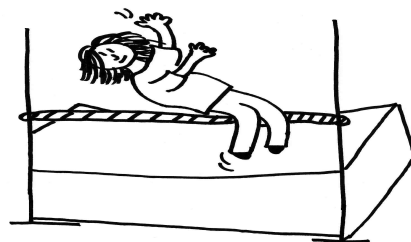
Dejte mi ji za ženu • foto Jiří Honza

Mikulášská laťka 08

Pod laťkou, jak mikulášská berla dlouhou, se ve čtvrtek 4. prosince sešli v chotovinské sportovní hale na tři desítky neposedných žáků ze sousedních škol a obcí. Mladí atleti ze Základních škol v Borotíně, Chotovinách, Opařanech a Ratibořských Horách si přijeli již tradičně povyskočit zrovínka den před čertovským rejem. Někteří si svými výsledky potvrdili, že malou naději uniknout peklu přece jen mají. Většinu z nich už pod tíhou hříchů páčila chodidla. Jak vysoko nadskakovali? Výsledky: **mladší žákyně** – 1. Zuzana Novotná 115 cm (Borotín), 2. Kateřina Müllerová 110 cm (Chotoviny), 3. Anežka Krejčová 105 cm (Chotoviny), **mladší žáci** – 1. Martin Pilař 125 cm (Borotín), 2. Daniel Křížka 125 cm (Chotoviny), 3. Tomáš Fiala 120 cm (Chotoviny), **starší žákyně** – 1. Simona Mazáčová 135 cm (Ratibořské Hory), 2. Olga Kavková 125 cm (Chotoviny), 3. Hana Křemenová

120 cm (Chotoviny) a Veronika Gígalová 120 cm (Borotín), **starší žáci** – 1. Daniel Kováč 155 cm (Chotoviny), 2. Martin Kromka 150 cm (Chotoviny), 3. Martin Štecher 145 cm (Opařany). Všem úspěšným sportovcům blahopřejeme a věříme, že jejich výkony na spásu stačily.

Jiří Honza

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Aneta Boušková, Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Martina Sochůrková, Barbora Voráčková a Lenka Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

